

Ayşe Hümeyra Evliyaoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Absürt

Gece ısıltısı süzölürken gülümseyen kederi Zincirleri cilalar mor kaftanlı sanatçı
Oynarken keyfince
Bu hayat şarkısının söyleyeni
Bir ninni eşliğinde
İntihar eder bestecisi zamanın

Ayşe Hümevra Evliyaoğlu

Ah Dilenci

Saf dilenci geçti
Hey dilenci!
Derdi akan suya boşandı; dilenci bizi karanlığa boyadı.
Ah dilenci!
Saf dilenci göğeyükseldi

Ayşe Hümevra Evliyaoğlu

Ayyaş

Kilise çanı misali tutturmuş bir melodi
Sallanır aylak aylak
Gözlerinde kırık talaşlar
Cebinde kokuşmuş müsveddeler
Tam bin yaşında gezgin ayyaş

Ezelden titrek olan bu gökyüzü sönüyor puslu soluğundan
Duman oldu onun ömrünün geçtiği duvarlar Tam bin yaşında gezgin ayyaş

Paltosunu geçirince soyutlanır
Ezelden beri bir meçhuldür oysa
Gece sokaktaki kirli taşa uzanır
Şimdi bin bir yaşında gezgin ayyaş

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Gece

Karanlık ele geçirdi varlığımı okşayarak sinsi Getirdiği uzak diyarlardan bir yalnızlık
türküsü Çıktım yola yabancı
Ezdi beni büyüü sessizliği
İştahlı ruhum karıştı tüm geceye şimdi

Nerede ağlıyor sözcüsü kaderin
Her gün pişmekte olan kederine sessizliğin?

Boşver
Yeşerelim yalnızca bu geceki ritme
Gece içerken gündüzü bardak bardak şehre Söyle
O ışıklar ne zaman erir bulutlardan dizelerime?

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Hiç

Ölmek istiyorum
Her zerremle
Var olmamak artık
İsmimin hiç anılmamasını

Tam bir unutulmuşluk
Tamamen yok olmak
Zaten hiç varolmamışcasına

İstemiyorum
Kendimi kandırmak
Bir gün daha görmek
Aynadaki yansımayı
Ve sürekli olan o
İç yakan tazeliği

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Kusmak istiyorum

Eskittiğın defterlerin bir anlamı yok
Her gün yitip giden anılar
Her gün yitip giden bir sen

Yollarını gözlemene gerek yok bir serçenin Hayat andan ibaretken yaşamak boş

Yolculuk midemi bulandırır
Kusamam
Kusunca gideceğim
Kimse alıkoyamaz beni
Kusmuğumu bir fanusta saklayabilirsiniz ancak

İsterim önemsemesem de hayatı
Gezemedim, bari küllerim serpilsin

Perdenin arkasında ölü bir beden
Oyun içinde oyun; anlık bir dehşet
Seyirciler durumdan pek rahatsız Gerçekleştirmiş olurum o zaman biricik arzumu

Sadece kusmak istiyorum
Beni rahat bırakın

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Medeniyet Zerreciđi

Ahlaksızca parmaklar her buđulu zemini, Elleriyle itekler medeniyet zerreciklerini
Gözlerinde nefretin yanıp sönen ışıkları; Rutubetli bir çağdan çıkmış belli ki!

Debelenir durur ya bu etten zindanda Hor görür ya tek tescilli yoldaşını;
Günü şenlensin diye içtiği şarap
Çalmakta gözlerinden o son parıltıyı!..

Artık asırlarca uzakta olduğundan
Edebi bir yoksunluktan medeniyet zerreciđi!..

Ayşe Hümeýra Evliyaođlu

Özgür

Kim söyleyebilir ne yapman gerektiğini
Gece her şeyi fısıldarken ruhuna
Çarmıhta umutların;
Dans ederken gözlerin dolmakta
Rüzgar esmiyor; İçindeki kasırga...

Yürüyor üstüne gece apaçık;
Bütün belirsizliğiyle
Çöktü kara bulutlar gençliğine;
Çakıyor her zerrene,
Her zerrenden!..

Ulaşacaksın ya varlığın ve yokluğun ortak saadetine;
Yitişin bir karadelik olacak...
O çarmıhtaki tatlı kederin seni tırmalayacak!..

Ayşe Hümeysra Evliyaoğlu

Realist Hayalperest

Kırık buzlu gözleride aradım üşengeç saadeti Hayatın esprisiydi harlayan her gün beni
Tek mirasımdı her gün baştan dokuduğum bezim
Her zerresinde ağladığım seni

Şimdi gün doğmayan bir yerdeyim
Davamdan çok uzakta
Ömrünün sonunda
Sisler arasında bir yerdeyim

Davamdı beni morartan
Ben yine de beklerim

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Sürgün

Göremiyorum,
Yok oldular;
Artık ne ben varım ne onlar.
Bir savaşım yok,
sonucum da...
Eriyip gidiyorum sonsuzluğumda.
Uzun zaman oldu,
Bu boşluğa sürgün edeli kendimi;
Yitip gitti anlar,
Tanıdık suretlerde geri geldi anılar,
Beni yutuyorlar.
Teslim oluyorum
Bir fısıltı gibiyim artık,
Gölgesinde matemim
Ben kendimi kaybettim,
Bir başkası bulamaz

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu

Yanılsama

Parmak uçlarımda giderken ölüme;
Çaldı hayat çanı bir tazecik esintiyle
Titrek kalbim,
Hayatın tenhaliğından umutlu bir yetim

Yetmedi nefesim
Bu çanın feryatlarına
Çanı parçalasam da ulaşısam bu ölüm muğlağına
Zira hayatım pek benzemekte buna
Ama bu sadece bir yansıma; bir yanılğı arzuda

Ayşe Hümevra Evliyaoğlu

Yeryüzü Şarkısı

Gecenin huzurunda ay ışığı sanatçısı Yeryüzünün şarkısını çalmaktayken tanrı
Savaşmak güç gelirken sisten
Yazar geleceğin andını

İşte bu yeryüzü şarkısı
Öfkesine esir düşmüş kör bir savaşçı
İşte bu yeryüzü şarkısı
Çöllerinde kurumuş beklerken aşkı

Arınmak vakti gelmiştir artık
Son bir kez veda etmek ister savaşçı
Dolunay vakti geldiğinde
Zehir salan arzularına

İşte bu yeryüzü şarkısı
Öfkesine esir düşmüş kör bir savaşçı
İşte bu yeryüzü şarkısı
Çöllerinde kurumuş beklerken aşkı

Periler gezinirken tüm asaletiyle
Başlamakta ay ışığı sonatı
Titrek yanıp sönen bedenleriyle
Eşlik ederler ona karanlık yolunda

İşte bu yeryüzü şarkısı
Öfkesine esir düşmüş kör bir savaşçı
İşte bu yeryüzü şarkısı
Çöllerinde kurumuş beklerken aşkı

Savaşçı ilerlerken vazifesine
Uğrar gazabına öfkesinin
Çöllerinde kuruttuğu sevdiceği
Bırakır onu gecenin koynunda

İşte bu yeryüzü şarkısı
Öfkesine esir düşmüş kör bir savaşçı
İşte bu yeryüzü şarkısı
Uğrar gazabına öfkesinin

Ayşe Hümeýra Evliyaoğlu